

Z

z n.m. e n.f. Darrera letra de l'alfabet (*zède, izède, zèda, izèda*), pronunciada [z]. 2. (mat.) **Z**: Ensemble dei nombres entiers relatius, valent à dire dei nombres positius, negatius e dau zèro. ◇ **Z***: Ensemble dei nombres entiers relatius sensa lo zèro.

zabre n.m. Insècte coleoptèr que si noïrisse de grans de cerealas, e que la sieu larva manja lu pichins brots de blat.

Z.A.C. Zòna d'amainatjament concertat.

Z.A.D. Zòna d'amainatjament diferit.

zàire n.m. Unitat monetària principala dau Zaïre.

zàirés, esa adj. e n. Dau Zaïre.

zajal n.m. (de l'arabe zagal) Forma estrofica de la poesia arabicoandalosa que lu trobadors mai ancians, sobretot Guilhèm IX e Marcabrun, sèmblon aver conoissut e imitat.

zakat n.m. Dins l'islam, aumòrna legala, taxa que lo musulman deu pagar sus lu sieus bens.

zambian, a adj. e n. De Zambia.

zambona n.f. Mena de castanha foarça estimada.

zambonha n.f. 1. Cabreta. 2. Vièla. 3. Flaüta campèstra.

zambonhaire, a n. 1. Cabretaire. 2. Jogaire de vièla ò de flaüta. 3. Musicaire, en general.

zàmia n.m. Planta tropicala vesina dau cicàs.

zamier n.m. Zàmia.

zanni (lit., venecian, de *Giovanni*, Joan) Servitor de la Commedia dell'arte.

zanzara n.f. (it.) Moissara.

zanzibar n.m. Juèc d'azard que si juèga embé tres dats, à doi jugaires ò de mai. ◇ Còup mai foart à-n-aqueu juèc, que mena tres ponchs identics.

zapaire, a n. Persona que zapa.

zapar vt. (angl.) Cambiar sovent de canal de television m'una telecomanda.

zapateado n.m. (esp.) Dança espanhòla, finda totplen populària au Mexic, caracterisada per de còups de talons ritmats de la persona que bala.

zaping n.m. Tissa d'una persona que non quita de zapar.

zarzuela n.f. (esp.) (esp.) Drama liric espanhòu caracterisat per l'alternança de la declamacion e dau cant.

zāwiya n.f. Establiment religiós islamic, bastit pròche d'un cròs venerat.

zebrada n.f. Zebradura.

zebradura n.f. 1. Rega dei pels d'un animau. 2. Rega, marca d'aspècte semblable, raia sinuoà en general: *Una zebrada de còup de foet*. Var.: **zebrada**.

zebrar vt. (*zèbri*) Marcar de regas sinuoï e coma aqueli de la rauba dau zèbre: *De lamps zebràvon lo ceu*.

zebrat, ada adj. Que presenta de zebradas.

zèbre n.m. 1. Mamifèr ongulat d'Àfrica, que la sieu pèu rossèla es raiada de negre ò de brun (*Equus zebra*). 2. (fam.) Individú, personatge estranh: *Siés un beu zèbre!*

zèbu n.m. Mena de bòu à giba (*Bos indicus*). Var.: **zebú**.

zebú n.m. Zèbu.

zeca n.f. Ostau de la Moneda.

zefir n.m. 1. (lit.) Vent doç e agradiu. 2. Teissut de coton sople, fin e sarrat.

zefirian, a adj. (lit.) Doç e leugier coma lo zefir.

zefirina n.f. Nom d'una estòfa de color.

zeïna n.f. Proteïna extracha dau granturc.

zelant n.m. Zelat.

zelat, ada adj. Qu'a, que manifèsta de zèle. Var.: **zelant, zelós**.

zelator, tritz n. Persona que manifèsta un zèle ardent, lo mai sovent intempestiu, per una idea, per quauqu'un.

zelós, oa adj. Zelat.

zèl(e) n.m. Ardor au servici d'una persona ò d'una cau, inspirada per la fe, la volontat de servir, etc. ◇ *Faire de zèle*: Manifestar un empressament excessiu. Var.: **zelós**.

zèlòta n.m. (ist.) Membre d'un moviment nacionalista judieu que juguèt un ròtle totplen actiu dins la revòuta de 66-70 còtra l'ocupant roman.

zemstvo n.f. Assemblada territoriala qu'assegurava l'administracion locala dei govèrns de la Rússia d'Euròpa (1864-1917).

zen n.m. Importanta escòla bodista, originària de China, introducha au Japon au s. XIIe, e que privilègia l'ensenhament de mèstre à escolan per rapoart à-n-aqueu dei escripturas. ◆ adj. inv. 1. Relatiu au zen. 2. (fam.) Seren en toti circonstanças: *Cau restar zen davant lu problemas*.

zenana n.f. Estòfa clocada, de seda ò de coton, emplegada per confeccionar de vestits d'interior.

zend n.m. (ling.) Avestic (lenga d'Iran).

zenit n.m. Zènit.

zènit n.m. 1. Ponch de l'esfèra celèsta representatiu de la direccion verticala ascendenta, en un luèc donat (pr op. à nadir). 2. Gra mai aut: *Èstre au zènit de la sieu glòria*. Var.: **zenit**.

zenital, a adj. (astron.) *Distança zenitala*: Distança angulara d'un ponch au zènit. ◇ (arquít.) Esclairatge natural que vèn d'en aut. Var.: **zenitau**.

zenitau, ala adj. Zenital.

zeppelin n.m. Balon dirigible rigide, que lu Alemands fabriquèron dau 1900 au 1930.

zèro adj. num. [ˈzero] 1. Cardinal de l'ensemble vuèi, element neutre per l'addicion dei nombre. 2. Simbòle numeric, notat 0, qu'indica, dins l'escriptura posicionaladei nombres, l'absença d'unitats de reng (unitats, desenás, etc.) dont figura. 3. Ponch de partença

de l'escala de graduacion d'un instrument de mesura, dau decòmpte dei oras. ◇ (metrol.) *Aparelh de zèro*: Aparelh de mesura dins lo quau l'egalitat de doi grandors es constatada per lo retorn d'una indicacion à la graduacion zèro. 4. (fis.) *Ponch zèro*: Temperatura de la glaça fondenta que correspoande à una temperatura Celsius de 0°C e à una temperatura termodinamica de 273,15 K. ◇ *Zèro absolut*: Estat inaccessible que correspoande à una temperatura de - 273° F. 5. Valor, quantitat, grandor numerica nulla: *Fortuna reducha à zèro*. ◇ (arm.) *Ponch zèro*: Projèccion au soal dau ponch d'esclatament d'un projectile nucleari. ◇ *Numèro zèro*: Exemplari d'un jornal, d'una revista, que precedisse lo lançament dau promier numèro. 6. (fam.) Persona que li sieus capacitats son nulli: *Aqueu jugaire de balon e un beu zèro!* 7. *Èstre à zèro, aver lo moral à zèro*: Aver gaire lo moral, sofrir de depression. ◆ adj. num. Minga: *Zèro centime*.

zerotatge n.m. (metrol.) Determinacion dau zèro dei termomètres.

zèst n.m. 1. Pèu exteriora dei agrumes; pichin tròç que li es talhat per aromatisar una pasta, una preparacion, etc. 2. (fam.) Una pichina quantitat (d'una caua abstracha): *Un zèst d'insolença*.

zestar vt. (zèsti) Levar lo zèst d'un fruch.

zèta n.f. Letra grèga (ξ, Ζ), qu'equivau à dz.

zetacisme n.m. Fenomèn articulatòri, que consistisse en una evolucion dau son [r] vèrs [z].

zeteta n.m. (Antiqu. gr.) Comissari elegit per procedir à una enquesta ò au recobrament de dei deutes de l'estat.

zetetic n.m. (filos.) Sceptic grèc.

zeugit n.m. (Antiqu. gr.) paisan aisat qu'a pron de ressorsas per servir à la guèrra coma oplit.

zeugma n.m. (ret.) Coordinacion de doi ò de divèrs elements que non son sus lo meme plan sintaxic ò semantic.

Z.I. n.f. Zòna industriala.

zibelin n.m. Zibelina.

zibelina n.f. 1. Màrtola de Siberia e dau Japon dau pel foarça fin. 2. Peliça brun fonçat d'aquest animau. Var.: **zibelin**.

zic-zac n.m. Ziga-zaga.

ziclou n.m. Acide cianidric, que lu nazis emplegàvon dins li cambras à gas.

zicral n.m. (nom depuat) Aliatge d'alumini embé addicion de zinc, que s'emplega en particular dins la fabricacion d'esquís.

zideco n.m. Zydeco.

zieu n.m. 1. Simec. 2. Vent frèi. Sin.: **zízola**.

Z.I.F. n.f. Zòna d'intervencion fonsiera.

ziga-zaga n.f. 1. Linha rota que forma d'angles alternativament salhents e entrants. 2. Movement que seguísse una linha sinuoal. ◇ (fig.) Evolucion sinuoal (de quauqu'un, de la sieu vida). Var.: **zic-zac**.

zigazagar vi. 1. Avançar en faguent de zigazagas. 2. Forma de zigazagas: *Lo riu zigazaga dins la campanha*.

zigèna n.f. Parpallon dei antenas foarti, dei alas negri tacadi de roge, que viu sus lo treule.

zignema n.m. Alga filamentosa dei estanhs.

zigofilla n.f. Genre de la familha dei zigofillaceas.

zigofillacea n.f. *Zigofillaceas*: Familha d'aubres d'aubrilhons e d'èrbas, dei fuèlhas opauadi ò altèrni, sovent provedits d'espinas.

zigòma n.m. (anat.) Apofisi zigomatica.

zigomatic, a adj. (anat.) De la pometa. ◇ *Apofisi zigomatica*: Apofisi de l'oàs temporal, que s'articula mé l'oàs malari de la pometa e forma l'*arcada zigomatica*. ◇ *Muscle zigomatic* ò *zigomatic*, n.m.: Cadun dei tres muscles de la pèu de la pometa (que sièvon en particular per lo sorrire).

zigomicèt n.m. *Zigomicèts*: Grope de fonges caracterisats per un micèli non compartimentat e una reproduccion per isogamia, coma li mucoraceas.

zigomòrfe, a adj. (bot.) Si di dei flors que presènton una simetria bilaterala, coma li violetas, li orquidaceas.

zigopetale n.m. Orquidea originària dei regions caudi d'Amèrica.

zigorat n.m. (arqueol.) Edifici religiós d'origina mesopotamiana, fach de plataformas de dimensions descreissenti sobrepauadi, m'una capèla au sobran.

zigòt(e) n.m. (biol.) Òu fecondat diploida, pas encara partatjat, dins la reproduccion de l'òme e de l'animau.

zimasa n.f. (quim.) Enzima de la levadura de bièrra, que provòca la descomposicion de la glucòsa en alcòl e en gas carbonic dins la fermentacion alcolica.

zimotecnia n.f. Tecnica de l'utilisacion dei fermentacions.

zimotecnic, a adj. Que pertòca la fermentacion. Var.: **zimotic**.

zimotic, a adj. Zimotecnic.

zinc n.m. Metal d'un blanc blavenc, gaire alterable, que si pòu polir; element (Zn) de n° atomic 30 e de massa atomica 65,37.

zincat n.m. Sau derivada de l'idroxide de zinc.

zincic, a adj. Zincifer.

zincifèr, a adj. Que contèn de zinc. Sin.: **zincic**.

zingaire n.m. Obrier que travailha lo zinc.

zingar vt. (*zinquì*) 1. Recurbir de zinc. 2. Procedir au zingatge de: *Zingar de fèrre*.

zingatge n.m. 1. Accion de curbir de zinc, per diferents procediments. 2. Depaus electrolitic sus una pèça metallica per la protegir de la corrosion.

zingiberacea n.f. *Zingiberaceas*: Familha de plantas monocotiledoneï dei regions tropicali coma lo gingibre.

zinjantròpe n.m. Australopitèc descubèrt en lo 1959 en tanzania, e qu'es datat de pauc ò pron 1,75 milion d'annadas.

zinnia n.f. Planta originària dau Mexic, cultivada per li sieu flors ornamentali (Familha dei composeas).

zinzaliera n.f. Moissaliera, mosquetiera.

zinzània n.f. Zizània.

zinzolin, a adj. (lit.) D'una color violacea que tira sus lo roge.

zircon n.m. Silicat de zircòni que dona de pèiras preciòs transparents, jauni vèrdi, brun, rogi ò incolòri ò blau-vèrd.

zircòni n.m. Metal blanc-gris que s'avesina au titani e au silici, de densitat 6,51; element (Zr) de n° atomic 40 e de massa atomica 91,22.

zircònia n.f. Oxide de zircòni ZrO₂.

zirconic, a adj. Relatiu au zircòni, que n'en contèn.

zirconita n.f. Varietat de zircon.

ziton n.m. Bièrra que si fabricava dins l'Egipte faraonica embé d'òrdi fermentat.

zizània n.f. Discòrdia: *Semenar la zizània*. Var.: **zinzània**.

zízola n.f. Zieu.

Zn Simbòle dau zinc.

zlòti n.m. Unitat monetària polonesa.

zoantari n.m. Cnidari colonial (Sotaclasse dei madreporaris).

zoave n.m. Sordat d'un còrs d'infantaria francés creat en Argeria en lo 1830 e dissòt en lo 1962.

zodiac n.m. (nom depaumat) Embarcacion de cauchó, que pòu èstre provedit d'un motor.

zodiac n.m. (astron.) Zòna de l'esfèra celèsta que s'estende sus 8,5° de cada costat de l'ecliptic e dins la quala veèm si desplaçar lo Soleu, la Luna e li planetas principali dau sistema solari, en defoara de Pluton. ◇ *Signe dau zodiac*: Caduna dei dotze partidas que s'estíron sus 30° de longituda e dins li quali lo zodiac es partatjat à partir dau ponch vernal.

zodiacal, a adj. Relatiu au zodiac. ◇ *Lutz zodiacala*: Lutz debla e difusa, concentrada à l'entorn dau Soleu, dins lo plan de l'ecliptic, observable avant l'auròra ò après lo calabrun, deuguda à la difusion de la lutz solària per li pòussas dau mitan interplanetari.

zoecia n.f. (zool.) Caduna dei unitats d'una colonia d'ectoprocetes.

zolo adj. e n. Qu'apartèn ai Zolos. Var.: **zulu**.

zombi n.m. 1. Dins lo vaudó, moart sortit dau cròs e qu'un masc mete au sieu servici. 2. (fam.) Persona que sembla absent, amòrfa.

zòna n.f. 1. Estenduda de terren, espaci d'una region, d'una vila, etc. que divers caracteristicas definisson: *Zòna desertica*. 2. Territòri ò ensèm de territòris sotamés à un estatut, à un regime particulier: *Zòna de liure escambi*. ◇ *Zòna frontiera*: Territòri que costeja un Estat e qu'es sotamés à un reglament particulier dins l'interès de la defensa nacionala. ◇ *Zòna franca*: Region frontiera dont li mèrç estrangieri penètron liurement sensa formalitats ni pagament de drechs. 3. (fam.) *La zòna*: Espaci sus la brua d'una vila, caracterisat per la misèria dau sieu abitat. 4. Territòri que respoande à de nòrmas en matèria d'urbanisme. *Zòna d'amainatjament concertat* (Z.A.C.): Zòna dins la quala una collectivitat publica ò un establiment public fa una operacion per equipar de terrens que son pi cedits à d'utilisators publics ò priovats. ◇ *Zòna d'amainatjament diferit* (Z.A.D.): Zòna d'extension que lu sieus amainatjament non son immediatament necessaris e per la quala l'Estat ò la collectivitat territoriala an un drech de preemcion en cas de venda dau terren. ◇ *Zòna d'extension urbana* ò

d'urbanisacion: Zòna delimitada, destinada à reçaupre de novèus quartiers ò gropes d'abitacions. ◇ *Zòna industrialia* (Z.I.): Zòna especialment reservada ai activitats industrials. ◇ *Zòna d'intervencion fonsiera* (Z.I.F.): Zòna destinada à permetre la creacion de resèrvas fonsieri au profiech de l'Estat ò de la collectivitat locala per drech à la preemcion ma au dedintre de zònas ja urbanisadi. ◇ *Zòna à urbanisar en prioritat* (Z.U.P.): Zòna estudiada per li desvolopar de construccions, per èstre urbanisada tot en evitant l'especulacion (en emplegant per aquò lo drech de preemcion), remplaçada per li Z.A.C. e li Z.I.F. ◇ *Zòna non altius tollendi*: Zòna dins la quala minda construccions si deu quilhar en dessobre d'una autessa donada. 5. Partida dau territòri dins la quala s'exercisse l'accion de foarças militari. ◇ *Zòna d'accion*: Estenduda de terren dins la quala una unitat intervèn. ◇ *Zòna de defensa*: Sotadivision dau territòri nacional dins la quala s'exercisson lu esfoarç civils e militaris de defensa. 6. Espaci, region delimitada sus una susfàcia, sus un còrs. ◇ *Zòna erogèna*: Susfàcia cutanea ò mucoa susceptibla d'èstre lo site d'una excitacion sexuala. ◇ (fig.) Sector limitat, dins lo quau s'exercisse l'accion de quauqu'un ò d'una collectivitat: *Zòna de recèrca*. ◇ *Zòna d'influença*: Ensèm d'Estats e de territòris reservats à l'influença politica exclusiva d'un Estat. ◇ (econ.) *Zòna monetària*: Ensèm dei país que li sieus monedas son restacadaï à-n-aquela d'un país qu'exercisse un ròtle dominant, que li sieus monedas an de ligams estrechs ò qu'an la mema moneda: *La zòna euro*. 7. (mat.) Porcion de la susfàcia d'una esfèra limitada per doi plans parallèles que la còpon. 8. (geogr.) Espaci delimitat pauc ò pron per de parallèles e au quau correspoande un grand tipe de clima: *Zòna tropicala*, *zòna temperada*, *zòna polària*. 9. (dr. mar.) *Zòna contigua*: Espaci maritime comprés entre lo limit dei aigas territoriali e una distança de 200 milhas à partir dei coastas, qu'es plaçada sota la sobeiranitat parciala de l'Estat costier. 10. Espaci quau que sigue de forma circulària ò alongada: *La zòna d'ombra d'una lampà*. 11. (metall.) *Fusion de zòna*: Tecnica de purificacion dei metaus, que consistisse à desplaçar una pichina zòna fonduda au lòng d'una asta per n'en mandar li impuretats ai extremitats.

zòna n.m. Malautia infeccioa deuguda à un virus dau grope erpès, caracterisada per una erupcion de vesiculas qu'an una disposicion estrechament unilateral e acompanhada de dolors intensi que sèmblon aqueli d'una cremadura.

zonacion n.f. Division de la Tèrra en zònas: *Zòna pluviometrica*, *zòna de circulacion atmosferica*.

zonal, a adj. Relatiu ai diferenti zònas de la Tèrra.

zonar vt. (*zòni*) (topogr., inform.) Efectuar lo zonatge de.

zonat, ada adj. Que presenta de bendas: *Ròca zonada*. Sin.: **faissat**.

zonatge n.m. 1. En urbanisme, reparticion d'un territòri en zònas afectadi caduna à un tipe determinat d'ocupacion ò d'usatge dau soal: *Zòna urbana*, *zòna*

residenciala. 2. (inform.) partatge d'un ensèms d'informacions en porcions d'estructura omogenea, en foncion de divers critàris.

zonzon n.m. 1. Múmur. 2. Bosin qu'un insècte fa en batant dei alas. 3. Bosin sord e continú d'un motor, d'una fola, etc. 4. Sensacion d'un son grave que non a la sieu origina dins un bosin exterior.

zonzonaire, airtz adj. e n. Que zonzona.

zonzonar vi. Faire audir un zonzon. Var.: **zonzonear**, **zonzonejar**.

zonzonear vi. Zonzonar.

zonzonejar vi. Zonzonar.

zoo n.m. [ˈzoo] Jardin zoologic.

zoobiologia n.f. 1. Biologia animala. 2. Biologia dei pargues zoologics.

zoocoria n.f. Mòde de disseminacion dei grans mé l'ajuda dei animaús.

zoofage, aga adj. e n. Si di d'un organisme que lo sieu regime alimentari es constituït d'animaús, de matèrias animala ò de substànças d'origina animala.

zoofil(e), a adj. Relatiu à la zoofilia; que n'es pertocat.

zoofilia n.f. Atirança sexuala per lu animaús. Sin.: bestialitat.

zooflagelat n.m. Protiste flagelat sensa clorofilla.

zoofòbe, a adj. e n. Que sofrisse de zoofòbia.

zoofòbia n.f. Paur patologica que de personas s'enton davant d'animaús inofensius.

zoofòre n.m. (arquít.) Frisa de l'entaulament, qu'èra ornada de figuras animala.

zoogameta n.m. Gameta mobile flagelat dei algas e dei fonges.

zoogenia n.f. Generacion dei animaús.

zoogenic, a adj. Relatiu à la zoogenia.

zooglea n.f. Recampament de bacterias aglutinadi per una substànça viscoa, que si forma à la susfàcia de divers liquides (vinaigre, aiga residuali).

zoogeografia n.f. Estudi de la reparticion dei animaús sus la Tèrra.

zoografe, a n. Especialista de zoografia.

zoografia n.f. Branca de la zoologia que descriu li espècias animala.

zoografic, a adj. Relatiu à la zoografia.

zoòide, a adj. Si di d'un mineral que poarta una figura d'animaú ò d'una partida d'un animaú.

zoolatra adj. e n. Que poarta un culte à d'animaús divinissats.

zoolatria n.f. Adoracion dei animaús divinissats.

zoolit n.m. Fossile animaú.

zoolitic, a adj. Relatiu ai zoolits.

zoologia n.f. [zooloˈdʒia] Sciènça especialisada dins l'estudi dei animaús.

zoologic, a adj. 1. Realatiu à la zoologia, ai animaús. 2. *Jardin, pargue zoologic*: Luèc public dont son presentats en libertat ò en mièja libertat d'animaús d'espècias exotiqui ò rares. Abrev.: **zoo**.

zoologista n. Especialista de zoologia. Var.: **zoològue**.

zoològue, òga n. Zoologista.

zoom n.m. (angl.) 1. Objectiu de la focala variabla. 2. Efecte obtengut m'aquest objectiu en faguent variar la focala pendent la presa de vista. 3. (inform.) Dispositiu que permete de grossir un imatge.

zoomar vi. 1. Filmar en emplegant un zoom. 2. Grossir un imatge per vèire lu detalhs.

zoomòrfe, a adj. Que pilha la forma d'un animaú. Var.: **zoomorfic**.

zoomorfic, a adj. Zoomòrfe.

zoomorfisme n.m. Representacion dei formas animala; predominança dei formas animala dins li representacion plastiqui, artistiqui, etc.

zoonime n.m. 1. Nom vernaculari d'un animaú. 2. Nom de luèc associat à un animaú.

zoonimia n.f. Sciènça qu'estúdia lu zoonimes.

zoonòsi n.f. Malautia infeccioa ò parasitària, que si transmete naturalament dei animaús vertebrats à l'òme e reciprocament: *La ràbia, la tuberculòsi son de zoonòsis*.

zoopatia n.f. Deliri au cors dau quau lo subjècte pensa qu'un animaú abita dins lo sieu còrs. Sin.: **deliri zoopatic**.

zoopatic, a adj. *Deliri zoopatic*: Zoopatia.

zooplancton n.m. Plancton animaú.

zoopsia n.f. Impression qu'una persona a de vèire d'animaús.

zooquimia n.f. Anàlisi quimica dei elements constituents dei animaús.

zoosemiotica n.f. Estudi de la comunicacion animala.

zoospèrma n.m. (anc.) Espermatozoïde.

zoospòra n.f. Cellula reproductritz nadarèla, qu'existisse dins li algas e dins lu fonges que vívon dins l'aiga.

zoosporangi n.m. Esporangi que produe d'espòras. Sin.: **esporangi**.

zootaxia n.f. Classificacion metodica dau règne animaú.

zooteca n.f. Colleccion d'animaús naturalissats ò d'esquelèts destinats à èstre presentats au public.

zootecnia n.f. Sciènça qu'estúdia li condicions e lu metòdes d'elevatge e de reproduccion dei animaús domestics.

zootecnic, a adj. Relatiu à la zootecnia.

zootecnician, a n. Especialista de zootecnia.

zooterapia n.f. Medecina veterinària.

zooterapeutic, a adj. Veterinari.

zootomia n.f. Sciènça de l'anatomia animala.

zorilha n.f. Mamifèr carnivòre d'Àfrica, vesin de la mustela, de la rauba negra marcada de faissas clari, e que sente totplen mau (Lòng de 60 cm, familha dei mustelides).

zoroastrian, a adj. e n. Relatiu à Zoroastre.

zoroastrisme n.m. Religion de l'Iran ancian. Sin.: **mazdeïsme**.

zostèra n.f. Èrba marina vivaça, dei fuèlhas lineari, que forma de grandis pradarias sota la mar.

zosterian, a adj. Relatiu au zòna.

zosterifòrme, a adj. Si di d'una dermatòsi que lo sieu aspècte clinic sembla lo zòna.

Zr Simbòle dau zircòni.

zulu adj. e n. Zolo.

Z.U.P. n.f. Zòna d'urbanisme prioritari.

zuriqués, esa adj. e n. De Zuric.

zutic, a adj. Dau grope dei zutistas.

zutista n. (lit.) membre d'un grope de poetas de la fin dau s. XIXⁿ, que lo president n'èra Charles Cros.

zydeco n.m. Música populària naissuda de la fusion dau blues e de la música cajun. Var.: **zideco**.